

[Jette Thomsen]

lægninger. Det siger sig selv, at der ikke er nogen idé i at lave bremsebelægninger af en sådan kvalitet, at bilernes bremses ikke fungerer. Så selv om vi i Danmark skulle forbyde fremstilling af asbestholdige friktionsbelægninger, vil en meget stor del af de biler, vi kører i, fortsat skulle bruge disse bremsebelægninger. Det betyder med andre ord, at vi skulle importere asbestholdige bremsebelægninger fremstillet i andre lande. Det vil betyde, at der bortfalder adskillige hundrede arbejdspladser i Danmark, ligesom vi vil miste en betydelig eksportindtægt.

Det kan vel næppe være forslagsstillernes alvorlige mening, at vi her i Danmark skulle forbruge produkter, som vi ikke selv vil fremstille, men gladeligt overlader til udlandets virksomheder.

Hanne Severinsen (V):

Venstre kan ikke støtte det foreliggende beslutningsforslag; ikke fordi vi ikke deler forslagsstillernes opfattelse af asbestens farlighed, men vi mener, at de foranstaltninger, som arbejdsministeren i sin redegørelse har lagt op til, er langt mere relevante og i højere grad vil tilgodese det formål, som forslagsstillerne angiver at have. Problemet er, at både hvad angår eternit og bremsebelægning, findes der ingen muligheder for at stoppe anvendelsen af asbest her og nu. Der forskes i andre materialer, men det er kun på et forberedende stade, og der kan være praktiske, sikkerhedsmæssige og miljømæssige problemer også ved alternativene.

Desuden vil det også medføre store økonomiske problemer, hvis man skulle stoppe nu, selv om det selvfølgelig ikke skal være det afgørende argument. Det afgørende argument skal være, at arbejdsministeren og arbejdsdirektoratet netop har påbudt de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger ude omkring på arbejdspladserne, der skal hindre, at arbejderne udsættes for det farlige asbestøv.

Vi har allerede meget strenge regler på asbestområdet, og ved at sætte en frist til 1. januar 1990 er der lagt et kraftigt pres på virksomhederne om at komme i gang med omstillingen, og den er altså også i gang. Jeg vil gerne takke ministeren for hendes tilsagn om at indlede forhandlinger om eventuelt at få en hurtigere afviklingsramme, hvis det altså kan lade sig gøre.

De forskrifter, der for tiden findes om brugen af asbest, betyder, at man skal iagttage meget strenge sikkerhedsforskrifter. Problemet er nok snarere, om disse sikkerhedsforskrifter bliver overholdt, og derfor er det godt, at arbejdsministeren nu beder direktøren for arbejdstilsynet om at forstærke vejlednings- og kontrolindsatsen. Verdens bedste sikkerhedsforanstaltninger nytter naturligvis ikke noget, hvis ikke de bliver overholdt. Her er det altså vigtigt med oplysningskampagner, sådan at man ikke ude på den enkelte arbejdsplads giver sig til at bearbejde eternitplader eller bremsebelægninger uden at tænke på, hvilken risiko man løber.

Vi finder, at det foreliggende beslutningsforslag er både uigenomtænkt og også udtryk for, at man nedvurderer virksomhederne og arbejdstilsynets ekspertise og vilje til at løse dette vigtige problem. Vi vil i stedet foreslå, at man afventer den orientering, som arbejdsministeren har lovet at give arbejdsmarkedsudvalget til efteråret om arbejdstilsynets drøftelse med de berørte virksomheder og arbejdsmarkedets parter.

Tommy Dinesen (SF):

Vi er i SF meget enige i det beslutningsforslag, der her er fremsat. Da jeg havde hørt ministeren og de to sidste talere, følte jeg det som en grov nedvurdering af danske arbejdere. Det drejer sig altså om arbejdspladser, og danske arbejdere er forholdsvis billige, når de bliver syge. Det var det, der blev sagt.

Jeg har set nogle undersøgelser, der har været foretaget, og som har været omtalt i Ugeskrift for Læger. I denne undersøgelse blev bl.a. læger spurgt, om de opgiver nogen af disse to sygdomme i forbindelse med asbest til politiet, og det gjorde de ikke. Det betød for de pågældende, at de overhovedet ikke kan få nogen erstatning eller næsten ingen. Jeg får efterhånden opfattelsen af, at erstatningerne er så lave i dette land, at det bedre kan betale sig at tilsidesætte sikkerhedsregler, når danske arbejdere dør eller bliver skadet. Det er jo det, der bliver sagt, når man tager de pæne ord væk. Ministeren startede ellers pænt. Jeg vil godt i den forbindelse spørge ministeren, hvem det er, der ikke overholder de regler, der findes. Er det arbejdsbyråerne, eller er det arbejderne?